

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر نانومولسیون اسانس آویشن شیرازی بر کیست هیداتید در موش آزمایشگاهی

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی زیست شناسی گیاهان دارویی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

امین احمدی - گروه علوم پایه آموزشده دامپزشکی، دانشگاه اردکان، اردکان، ایران.

محمد مودنی - گروه پاتوبیولوژی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شیراز، شیراز، ایران.

مینو شاددل - گروه انگل شناسی، دانشگاه علوم پزشکی ارتش، تهران، ایران.

فائزه برکتی - گروه علوم پایه آموزشده دامپزشکی، دانشگاه اردکان، اردکان، ایران.

کبارش امینی - گروه علوم پایه آموزشده دامپزشکی، دانشگاه اردکان، اردکان، ایران.

الیه سهرابی - گروه علوم پایه آموزشده دامپزشکی، دانشگاه اردکان، اردکان، ایران.

خلاصه مقاله:

مطالعه حاضر با هدف بررسی تاثیر تجویز هم زمان آلبندازول همراه با نانومولسیون اسانس آویشن شیرازی در درمان موشهای آزمایشگاهی آلوده به کیست های زیر جلدی هیداتید انجام شده است. ۶۰ موش آزمایشگاهی از طریق تزریق زیر جلدی با ۲۰۰ پروتواسکولکس اکتینوکوکوس گرانولوزوس آلوده شدند. پس از رشد کیست های هیداتید در بدن موشها، موشهای باقی مانده به صورت تصادفی به ۳ گروه درمانی و یک گروه کنترل تقسیم شدند (۱۴ موش در هر گروه). موشهای گروههای ۱، ۲، ۳، ۴ به ترتیب با آلبندازول، نانومولسیون اسانس آویشن شیرازی، آلبندازول همراه با نانومولسیون اسانس آویشن شیرازی تحت درمان قرار گرفتند. موشهای گروه ۴ به عنوان گروه کنترل در نظر گرفته شده و درمان نشدند. دو ماه پس از شروع درمان همه موشها به روش به واسطه مرگ آسان کشته و کالبدشایی شدند و تعداد، اندازه و وزن کیست های هیداتید جمع آوری شده از موشهای گروههای مختلف مورد مقایسه قرار گرفت. با توجه به میانگین تعداد کیست های هیداتید، مشخص گردید اثر درمانی نانومولسیون اسانس آویشن شیرازی برتری نسبی به آلبندازول دارد؛ اما در مقابل، با توجه به میانگین وزن و میانگین سایز کیست های هیداتید، تاثیر درمانی آلبندازول نسبت به نانومولسیون اسانس آویشن شیرازی کاملاً بیشتر بود، به طور کلی نتایج حاصل از درمان کیست های زیر جلدی در این مطالعه، از لحاظ آماری در هیچ کدام از گروهها اختلاف معنی داری نشان نداد. ($p > 0.05$) با توجه به معنی دار نبودن اختلاف در تعداد، وزن و اندازه کیست ها بین گروههای مختلف درمانی و گروه کنترل، ممکن است عدم حصول نتایج رضایت بخش درمانی در مطالعه حاضر به علت عدم راهیابی داروهای استفاده شده به درون کیست های هیداتید زیر جلدی باشد. بنابراین به نظر می رسد برای آزمایش اثربخشی نانومولسیون اسانس آویشن شیرازی یا سایر داروهای گیاهی و شیمیایی، هیداتیدوز تجربی زیر جلدی روش مناسبی نمی باشد.

کلمات کلیدی:

آلبندازول، آویشن شیرازی، کیست هیداتید، نانومولسیون، هیداتیدوز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1668184>

